

РЕШЕНИЕ

№ 2780

гр. София, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 02.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7046** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 - чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба, подадена от Т. Т. С. от [населено място] чрез адв. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 1908/06.07.2022 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР Х. Х., с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“, с правно основание чл. 171, т. 1, б. "б. " от Закона за движение по пътищата (ЗДвП). Отнето е свидетелството за правоуправление на МПС №[ЕИК].

В жалбата са наведени твърдения за незаконосъобразност на обжалваната ЗППАМ. Счита, че са налице нарушения на чл. 59, ал. 2 от АПК, досежно липсата на фактически основания при издаване на заповедта. Позовава се на процесуални нарушения при издаването на акта.

В съдебно заседание, чрез адв. Ч. поддържа жалбата, като допълва, че по делото е приложена съдебно-химикотоксикологична експертиза, според която в пробите на жалбоподателя не са открити наркотични вещества. Претендира сторените в производството разноси.

Ответникът – Х. Х. – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.07.2022 г. е издадена ЗППАМ № 1908/06.07.2022 г. от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, въз основа на издаден АУАН серия GA, № 668224 от 06.07.2022 г., против Т. Т. С.. Видно от изложеното в АУАН на 06.07.2022 г. в [населено място], С. е управлявал МПС „Пежо“ модел „206“ с рег. № С., собственост на Г. В. по [улица], с посока на движение от С. Скоростна Тангента към АМ „Х.“, като при извършена проверка за употреба на наркотични вещества с Drugtest 500, ARPK-0021 е отчетен положителен резултат за бензодиазепин. Извършеното е прието за нарушение на чл. 5 ал.3 т.1 пр.2 от ЗДвП. Издаден е и талон за мед изследване № 107127 за ВМА.

При тези обстоятелства, издателят на ЗППАМ е счел, че са налице предпоставките на 171, т. 1, б. "б. " от ЗДвП, поради което е издал оспорваната заповед, с която е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“. Отнето е свидетелството за правоуправление на МПС №[ЕИК]. По делото е приложен заверен препис от изготвената по досъдебно производство № 1036/2022 по описа на 05 РУ-СДВР съдебна химикотоксикохимична експертиза рег. № И-842/27.01.2023 г.(л. 61-л. 62), видно от която в кръвта и урината на Т. С. не се установява наличие на алкохол или на упойващи вещества.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, видно от входящия номер на подадената чрез административния орган жалба, от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган. Това обстоятелства се установява от приетата по делото като доказателство Заповед № 513з - 5070 от 21.07.2015 г. на директора на СДВР, с която са определени служителите на ОПП - СДВР, които могат да налагат ПАМ по чл. 171, т. 1 от ЗДвП.

Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма. В акта са посочени фактическите обстоятелства, възприети от органа. Издаването на ПАМ е въз основа на АУАН, чийто номер обаче не е посочен в ЗППАМ № 1908/06.07.2022, а единствено са изписани датата на съставяне и серия GA, което се явява съществено нарушение. Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК на Върховния Съд, мотивите могат да препращат и към друг документ, приложен по административната преписка, но непосочването на номер на акта, към който се препраща се явява съществено процесуално нарушение и нарушава правото на защита на Т. С.. При така изложеното лицето не може да разбере въз основа на

какви фактически данни му е наложена ЗППАМ № 1908/06.07.2022.

На следващо място, съдът намира, че оспорената заповед е издадена при неправилно приложение на материалния закон и в противоречие с целта на закона.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач“, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка.

В случая мярката е приложена по отношение на Т. Т. С., който на 06.07.2022 г. в [населено място] е управлявал МПС „Пежо“ модел „206“ с рег. № С., собственост на Г. В. по [улица], с посока на движение от С. Скоростна Тангента към АМ „Х.“, като при проверка за употреба на наркотични вещества с Drugtest 500, ARPK-0021 е отчетен положителен резултат за бензодиазепин.

Редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на МПС, трамваи или самоходни машини и/или употребата от тези водачи на наркотични вещества или техни аналози, е посочен в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Загл. изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.). Съгласно чл. 3, ал. 1 и 2 от Наредбата при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. Установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста (чл. 3а от Наредбата). При съставянето на акт за установяване на административно нарушение за установена с техническо средство концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и при

попълване на протокол за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози контролният орган попълва и талон за изследване (чл. 6, ал. 4). В талона се отразява изборът на лицето дали установяването на концентрацията на наркотични вещества да се извърши с доказателствен анализатор, или с медицинско и химическо лабораторно изследване.

В случая показанията на техническото средство са били оспорени от Т. С. и е дадена кръвна проба и урина за химическо изследване.

Извършената съдебна химикотоксикохимична експертиза с рег. № И-842/27.01.2023 г. не е установила наличие на алкохол или на наркотични/упойващи вещества и психоактивни медикаменти.

При наличието на кръвна проба /биологична проба/ законът предвижда именно резултатите от нея да са определящи - А.. чл. 171, ал. 1, т. 1 б. „б“, посл. изр. ЗДвП.

В случая данните по делото установяват по категоричен начин, че жалбоподателят не е управлявала МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози в деня на проверката.

В тежест на административния орган, издал оспорения акт, е да докаже пред съда наличието на извършено административно нарушение, за преустановяването на което е издадена процесната ПАМ. В конкретния случай това не е сторено, а правомерността на упражнената компетентност пряко се опровергава посредством проведеното медицинско изследване.

На следващо място, целта на налагането на принудителни административни мерки по чл. 171 от ЗДвП е осигуряване безопасността на движението и преустановяване на административните нарушения. От изложените по-горе по делото писмени доказателства се установява, че не е налице извършено административно нарушение от страна на С..

В обобщение съдът намира оспорената заповед за незаконосъобразна и като такава, подлежаща на отмяна.

С оглед изхода на спора и своевременно отправеното от жалбоподателя искане за присъждане разноси, на същия следва да бъде присъдена държавна такса от 10 лв. и адвокатски хонорар в общ размер на 1400лв., общо разноси в размер на 1410лв. /хиляда четиристотин и десет лева/. По делото са представени договори за правна защита и съдействие, установяващи заплащането на адвокатско възнаграждение в размер на 1400лв. и с оглед липса на възражение от ответната страна за прекомерност на размера, съдът счита, че адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено, както е претендирано, а именно в размер на 1400 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд-София - град, Трето отделение, 62 - ри състав, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. Т. С. от [населено място] чрез адв. Т. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 1908/06.07.2022 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“, с правно основание чл. 171, т. 1, б. "б. " от Закона за движение по пътищата.

ОСЪЖДА СДВР, отдел „Пътна полиция“ да заплати на Т. Т. С. от [населено място] сумата от 1410 (хиляда четиристотин и десет) лв. разноски по делото.

Решението е окончателно, по аргумент от чл. 172, ал. 5, изречение второ от ЗДвП.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: